FYS3150 Computational Physics 2014

Oblig 1

Løysning av lineære likningar på matriseform.

Øyvind Sigmundson Schøyen

7. september 2014

Innhold

1	Intr	roduksjon	3
2		forming av differensiallikning til ei matriselikning	3
	2.1	Utleiing av eksakt løysning	4
3	\mathbf{Alg}	oritma	4
	3.1	Dekomponering	4
	3.2	Forward Substitution	5
	3.3		6
	3.4	Antal FLOPS	6
		Køyretid	6
4	Pro	ogramma	7
	4.1	Plotter.py	7
		Project1.cpp	7
5	Res	sultat	8
	5.1	Plott over løysningar	9
	5.2		11

1 Introduksjon

I dette prosjektet har me tatt for oss ein ein-dimensjonal Poisson likning med Dirichlet randpunkt. Me vil simulere ein numerisk løysning på ein andre-ordens differensiallikning. Måten me vil gjer dette på er ved å omforme settet med lineære likningar til ei matriselikning. Då kan me bruke radoperasjoner til å lage ein algoritme som gjer det mogleg for oss å løyse likningssettet. Denne matriselikninga vil gje oss ei tridiagonalmatrise A som stort sett består av nullar. Hensikta er då å sjå at me kan kaste"alle nullane og kun behalde elementa frå diagonalane. Me vil representere desse som vektorar for å bruke minst mogleg plass. Dette vil og gjere det mogleg for oss å kunne utføre fleire iterasjoner. Ein vanleg PC vil ikkje kunne klare å representere ein stort større matrise enn 1000×1000 . Dette fordi han ikkje har stort nok minne. Viss me derimot bruker vektorar vil me kunne ha ei "matrise"(tre vektorar) som er mykje større. I tillegg vil radreduksjonen gå fleirfoldige mange gonger kjappare. Alt av programkode ligg på https://github.com/Schoyen/FYS3150/tree/master/Oblig1.

2 Omforming av differensiallikning til ei matriselikning

Me er interesserte i å forme om uttrykket for tilnærminga til den andrederiverte. Me startar med å fjerne brøken. Då får me

$$-\frac{v_{i+1} + v_{i-1} - 2v_i}{h^2} = f_i \quad \Rightarrow \quad -v_{i+1} + v_{i-1} - 2v_i = h^2 f_i = \tilde{b}_i, \ \forall \ i \in [1, n].$$

Me er no interesserte i å skrive dette om til vektorar og ei matrise. Me kan då skrive det som

$$(2,-1) \cdot (v_1, v_2) = \tilde{b}_1,$$

$$(-1,2,-1) \cdot (v_1, v_2, v_3) = \tilde{b}_2,$$

$$(-1,2,-1) \cdot (v_2, v_3, v_4) = \tilde{b}_3,$$

$$\dots$$

$$(-1,2,-1) \cdot (-v_{i+1}, -v_{i-1}, v_i) = \tilde{b}_i,$$

$$\dots$$

$$(-1,2) \cdot (v_{n-1}, v_n) = \tilde{b}_n.$$

Det kjem fram frå dette uttrykket at koeffisientane står i ro. Viss me no setter koeffisientane i ei matrise vil me kun trenge ein vektor \mathbf{v} beståande av alle v_i , $\forall i \in [1, n]$ kor dei vil få dei rette koeffisientane i eit matriseprodukt.

Me setter opp matriselikninga.

$$A\mathbf{v} = \begin{pmatrix} 2 & -1 & 0 & \dots & \dots & 0 \\ -1 & 2 & -1 & 0 & \dots & \dots \\ 0 & -1 & 2 & -1 & 0 & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & \dots & \dots & -1 & 2 & -1 \\ 0 & \dots & \dots & 0 & -1 & 2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} v_1 \\ v_2 \\ v_3 \\ \dots \\ v_{n-1} \\ v_n \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \tilde{b}_1 \\ \tilde{b}_2 \\ \tilde{b}_3 \\ \dots \\ \tilde{b}_{n-1} \\ \tilde{b}_n \end{pmatrix} = \tilde{\mathbf{b}}$$

Eit matriseprodukt av dette uttrykket vil gje oss

$$2v_{1} - v_{2} = \tilde{b}_{1}$$

$$-v_{1} + 2v_{2} - v_{3} = \tilde{b}_{2}$$

$$...$$

$$-v_{i-1} + 2v_{i} - v_{i+1} = \tilde{b}_{i}$$

$$...$$

$$-v_{n-2} + 2v_{n-1} - v_{n} = \tilde{b}_{n-1}$$

$$-v_{n-1} + 2v_{n} = \tilde{b}_{n}.$$

Dette fordi koeffisientane er omringa av nullar som automatisk vil fjerne resten av ledda frå \mathbf{v} .

2.1 Utleiing av eksakt løysning

For å sjå at den eksakte løysninga er riktig treng me berre å derivere uttrykket to gonger for å sjå at det vert det same som uttrykket til f.

$$u(x) = 1 - x - xe^{-10} - e^{-10x},$$

$$\frac{du(x)}{dx} = -1 - e^{-10} + 10e^{-10x},$$

$$\frac{d^2u(x)}{dx^2} = -100e^{-10x} = f(x).$$

3 Algoritma

For å løyse ei matriselikning bruker me radoperasjoner på matrisa. Desse vil igjen bli utførde på løysningsvektoren (her kalla $\tilde{\mathbf{b}}$). Målet med likninga er å omforme matrisa til ei spesiell øvre- og nedrematrise som me kan løyse.

3.1 Dekomponering

I den fyrste matrisa vil me fjerne alle verdiar over diagonalen slik at me står igjen med λ_i og a_i , $\forall i \in [1, n]$. I den andre vil me einarar på diagonalen og γ_i , $\forall i \in [1, n-1]$ over.

Multiplikasjon av matrisene LU vil gje oss A. Me bruker dette til å finne eit uttrykk for γ_i , $\forall i \in [1, n-1]$ og λ_i , $\forall i \in [1, n]$. Det vil gje oss

$$\lambda_1 = b_1, \qquad \gamma_1 = \frac{c_1}{\lambda_1},$$

$$\lambda_2 = b_2 - a_2 \gamma_1, \qquad \gamma_2 = \frac{c_2}{\lambda_2}$$

$$\dots$$

$$\lambda_i = b_i - a_i \gamma_{i-1}, \qquad \gamma_i = \frac{c_i}{\lambda_i},$$

$$\dots$$

$$\lambda_n = b_n - a_n \gamma_{n-1}, \qquad \gamma_n = \frac{c_n}{\lambda_n}.$$

3.2 Forward Substitution

No gjenstår det å løyse likningane $L\mathbf{y} = \tilde{\mathbf{b}}$ og $U\mathbf{v} = \mathbf{y}$. I programmet vil dette bli gjort litt annleis. Der vil me løyse $L\mathbf{v} = \tilde{\mathbf{b}}$ og $U\mathbf{v} = \mathbf{v}$. Dette for å spare plass i minnet, men det kjem me til. Likninga $L\mathbf{y} = \tilde{\mathbf{b}}$ vil gje oss likningssetta under.

$$\lambda_1 y_1 = \tilde{b}_1 \qquad \Rightarrow \qquad y_1 = \frac{\tilde{b}_1}{\lambda_1},$$

$$a_2 y_1 + \lambda_2 y_2 = \tilde{b}_2 \qquad \Rightarrow \qquad y_2 = \frac{\tilde{b}_2 - a_2 y_1}{\lambda_2},$$

$$\dots$$

$$a_i y_{i-1} + \lambda_i y_i = \tilde{b}_i \qquad \Rightarrow \qquad y_i = \frac{\tilde{b}_i - a_i y_{i-1}}{\lambda_i},$$

$$\dots$$

$$a_n y_{n-1} + \lambda_n y_n = \tilde{b}_n \qquad \Rightarrow \qquad y_n = \frac{\tilde{b}_n - a_n y_{n-1}}{\lambda_n}.$$

3.3 Backward Substitution

Til slutt bruker me backward substitution til å finne den endelege løysninga. Me må då løyse likninga $U\mathbf{v} = \mathbf{y}$. Denne likninga må me løyse baklengs. Me får

$$v_{n} = y_{n},$$

$$v_{n-1} + \gamma_{n-1}v_{n} = y_{n-1} \qquad \Rightarrow \qquad v_{n-1} = y_{n-1} - \gamma_{n-1}v_{n},$$

$$\vdots$$

$$v_{i} + \gamma_{i}v_{n+1} = y_{i} \qquad \Rightarrow \qquad v_{i} = y_{i} - \gamma_{i}v_{i+1},$$

$$\vdots$$

$$v_{1} + \gamma_{1}v_{2} = y_{1} \qquad \Rightarrow \qquad v_{1} = y_{1} - \gamma_{1}v_{2}.$$

3.4 Antal FLOPS

For å finne ut kor mange flyttalsoperasjoner (FLOPS) me treng kan me telje kor mange aritmetiske operasjoner me gjer per iterasjon. I løkka (eg har ikkje rekna med startverdiar og dei fyrste operasjonane utanfor løkka) har me 6 FLOPS i Forward Substitutionen (eg har her rekna divisjon som ein FLOP) medan me i Backward Substitutionen har 2 FLOPS. Det gjer oss 8 FLOPS per iterasjon og totalt 8n FLOPS, kor n er antal iterasjoner.

3.5 Køyretid

Idet ein køyrer programmet Plotter.py vil me få ut køyretidene (tida er kun tatt frå for-løkka i programmet).

Duration of Gaussian Elimination with n = 10: 107000ns Duration of Gaussian Elimination with n = 100: 1146000ns

```
Duration of Gaussian Elimination with n=1000: 332022000ns Duration of TDMA with n=10: 2000ns Duration of TDMA with n=100: 7000ns Duration of TDMA with n=1000: 60000ns Duration of TDMA with n=10000: 923000ns Duration of TDMA with n=100000: 6917000ns Duration of TDMA with n=100000: 59471000ns
```

Desse køyretidene vil variere veldig med dagsformen til pc'en som køyrer programmet samt pc'en i seg sjølv. Hovudpoenget er å sjå skjelnaden på dei to algoritmane. Køyretiden er gjeve ved $\mathcal{O}(8n)$.

4 Programma

Alle algoritmar og tung utrekning vert gjennomført i C++. Programmet skriv ut resultata til fil, kor desse vert henta av eit program i Python som plottar resultata. Sjølve køyringa av programmet vert styrt i Python. Ein treng difor kun å køyre programmet Plotter.py for å få ut all informasjon.

4.1 Plotter.py

Python-programmet står for sjølve gjennomføringa av heile prosjektet. Eit kall på programmet køyrer C++ programmet for forskjellige verdiar av n samt dei forskjellige metodane. C++ skriv ut resultata til filer som Python tar imot. Python les verdiana og lagrar dei i arrays i klassa Plotter. Desse vert deretter plotta.

4.2 Project1.cpp

C++-programmet tek imot n-verdiar og kva løysningsmetode som skal nyttast frå kommandolinja. Algoritmane vert implementerte i eigne funksjonar.

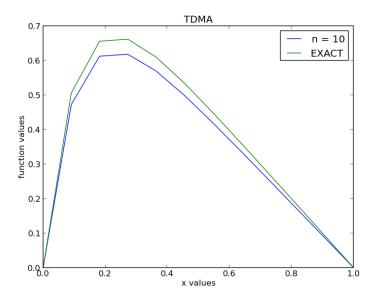
```
comment: Startverdier for TDMA-algoritma \lambda_1 = b_1 v_1 = \frac{\tilde{b}_1}{\lambda_1} \gamma_1 = \frac{c_1}{\lambda_1} comment: Forward sweep for i=2 to i < n+1 step 1 \lambda_i = b_i - \gamma_i a_i \gamma_i = \frac{c_i}{\lambda_i} v_i = \frac{\tilde{b}_i - a_i v_{i-1}}{\lambda_i} od comment: Backward sweep
```

```
v_i = \gamma_i v_{i+1} - v_i
\mathsf{od}
comment: Startverdiar for LU-algoritma frå Armadillo-biblioteket
lu(L, U, P, A)
comment: Forward sweep
\quad \text{for } i = 1 \text{ to } i < n+1 \text{ step } 1
    y_i = \tilde{b}_i
    \quad \text{for } j = 1 \text{ to } j < i \text{ step } 1
        y_i = L_{i-1,j-1}y_j - y_i
    y_i = \frac{L_{i-1,i-1}}{y_i}
comment: Backward sweep
for i = n to i > 0 step -1
    v_i = y_i
    for j = i + 1 to j < n + 1 step 1
         v_i = U_{i-1,j-1}v_j - v_i
    v_i = \frac{U_{i-1,i-1}}{v_i}
```

5 Resultat

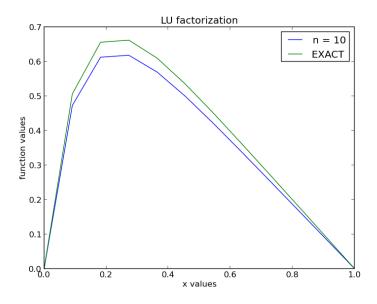
for i = n to i > 0 step -1

Metoden som vert nytta til å løyse likningssettet er veldig sterk. Allerede for n=100 vil den numeriske løysninga ligge heilt på den eksakte løysninga.

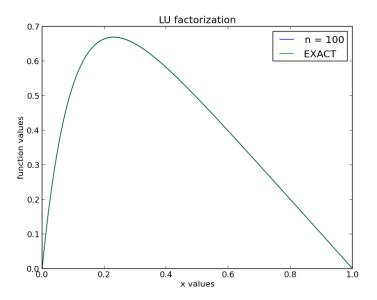
Figur 2: TDMA for n = 10

5.1 Plott over løysningar

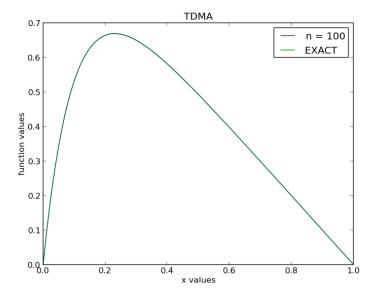

Figur 1: LU for n = 10

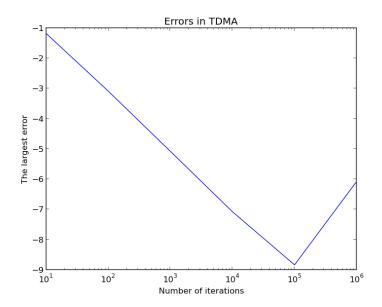
Me kan sjå at løysninga for n=10 er langt i frå eksakt foreløpig. Dei resterande plotta vil bli heilt like då den numeriske løysninga ligg

Figur 3: LU for n = 100

Figur 4: TDMA for n=100

Figur 5: Feilestimat

heilt på den eksakte løysninga.

5.2 Feilestimat

Grafen til feilestimatet gjer oss ein tilnærma lineær nedgang. For n=1000000 derimot skjer det noko underleg. Plutseleg stig feilen igjen.

Dette skjer fordi numerisk avrunding slår inn. PC'en klarer berre å håndtere eit visst antal signifikante tal. Når talet overskrid denne grensa vil numerisk avrunding slå inn og feilen vil stige.

Antal iterasjoner	Feil
10	-1.1797
100	-3.08804
1000	-5.08005
10000	-7.07928
100000	-8.83751
1e+06	-6.07526

Det siste leddet viser korleis feilen vil stige etterkvart som me auker antal iterasjoner.